

ning staar i Statsregnskabet for 1918—19 opført til 520 000 Kr. inklusive Materiellet, medens den nye Møntbygning vil komme til at koste mellem 2 og 2½ Mill. Kr., ganske vist kan der, som ogsaa vi mener, indvindes et ganske godt Beløb for Ejendommen i Holbergsgade, men Facit vil dog blive, at der lægges Beslag paa 1—1½ Mill. Kr. af Statens Midler, og da vi ikke skønner, at det er paatrængende nødvendigt, vil vi meget anbefale, at man ikke for Tiden skrider til denne Udgift, mine Meningsfæller og jeg vil i hvert Tilfælde ikke kunne stemme derfor, vi vil modsætte os en saadan Udgift for nærværende Tid.

Finansministeren (Brandes): Jeg vilde naturligvis som Finansminister kun have kunnet glædet mig over den Sparsommelighedstrang, der fremgik af det ærede Mødlems (Tvede) Udtalelser, hvis denne havde haft noget almindeligere Karakter, men det underer mig noget, at den er kommet til Orde overfor dette Lovforslag, da jeg ellers ikke i Rigsdagen har mærket et lignende Udslag af en saadan Følelse eller Stemning overfor andre kostbare Foranstaltninger og Lovforslag. Det ærede Medlem nævnte, at man i Folketingets Finansudvalg var gaaet til visse Besparelser. Saa vidt mig bekendt, vil disse Besparelser beløbe sig til en 500 000—600 000 Kr., men overfor et Udgiftsbudget, der vel naar op imod de 300 Mill. Kr., vil det jo ikke betyde særdeles meget.

Jeg har i flere Aar udsat at komme med dette Lovforslag, skønt jeg fra Mønten har faaet de mest indtrængende Hensstillinger om at foreslaa en ny Møntbygning, idet man ikke alene ansaa den gamle Bygning for ikke tidssvarende længere, men ogsaa ansaa den for ganske særlig usund, og vi maatte gaa til adskillige Forholdsregler for nogenlunde at bøde paa dens Mangler. Efterhaanden har man erklæret mig, at med den Drift, der maatte være i Mønten — ligesom alle andre Forhold her i Landet har den forandret sig, man maa udmønte meget mere Guld og Sølv, naar man udmønter det, og ogsaa Skillemønt —, vilde Driften blive saa dyr, at det ikke var forsvarligt at beholde den gamle Bygning. Dertil er kommet, at man kan sælge den gamle Bygning med

Fordeel, og jeg mente derfor ikke længere at turde sidde disse Forestillinger overhørig, jeg siger neppe galt, naar jeg siger, at jeg har udsat Forslaget om en ny Møntbygning i 4—5 Aar.

Det ærede Medlem udtalte, at det har knebet med Statens Pengemidler. Jeg kan til en vis Grad indrømme dette, Staten arbejder naturligvis med Vanskelighed, dog er det snarest mit Indtryk, at alting har bedret sig i den sidste Tid, ja, jeg har Vished derom; jeg kan ikke nu gøre Rede for det i Enkeltheder, men jeg haaber i Løbet af næste Uge at kunne gøre det ved Finanslovsforslagets tredie Behandling i Folketinget. Jeg har derfor ikke haft saadan Betænkelighed, som det ærede Medlem har, overfor at anvende, ikke mellem 2 og 2½ Mill. Kr., men lidt over 2 Mill. Kr. til Bygningens Opførelse, hvoraf en Del indvindes ved Salg af den gamle Bygning. Og dertil kommer, at Mønten, som nævnt, er en Virksomhed, der betaler sig. Det ærede Medlem nævnte, hvad jeg havde udtalt i Folketinget om de ulykkelige Forhold ved de tre store Statsvirksomheder, som desværre nu giver overmaade store Underskud, men det er underligt, at en Statsvirksomhed, som betaler sig, just skal lide derunder, det er underligt, at man ikke vil bygge en Bygning for en Statsvirksomhed, der i de sidste 10 Aar har givet et Overskud af i alt 5 Mill. Kr., gennemsnitlig et Overskud paa ½ Mill. Kr. om Aaret. Jeg tør ikke indestaa for, at Tallene vil blive de samme de følgende Aar; vi har tjent meget paa Sølv, men maa nu forlade Sølvmønten; der vil komme et Forslag til Lov om Udmøntning af Nikkelmønt, hvorved Staten ogsaa vil indvinde adskillige Beløb. Det er derfor underligt, at man overfor en Bygning, der saa hurtigt vil indtjene de Beløb, der er Tale om at udgive til den, vil være mere sparsom, end man plejer at være. Jeg tør ikke tilraade at vente med Opførelsen. Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem siger, at det kan vel vente lidt endnu, men jeg vover det ikke. Hvis jeg havde vovet det, havde jeg ikke stillet dette Forslag, og det har for mig været den yderste Tid til at gøre det. Dertil kommer, at vi jo skal sætte Arbejder i Gang, til en vis Grad er